

Sygn. akt I C 365/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 26 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: staż. Olga Paciorek

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2018 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa H. W.

przeciwko Gminie Ś.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

1. oddała powództwo,
2. zasądza od H. W. na rzecz Gminy Ś. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 365/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 6 listopada 2017 roku, skierowanym przeciwko Gminie Ś. powód H. W. wniósł o:

- ustalenie, że powód J. W. jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości Ś., gmina Ś., o powierzchni 600 m² oznaczonej jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Łęczycy IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), stanowiącej drogę;

- wpisanie powoda J. W. w dziale II księgi wieczystej (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Łęczycy IV Wydział Ksiąg Wieczystych jako właściciela nieruchomości położonej w miejscowości Ś., gmina Ś., o powierzchni 600 m², oznaczonej jako działka nr (...).

- wydanie przed Gminę Ś. nieruchomości położonej w miejscowości Ś., gmina Ś., o powierzchni 600 m², oznaczonej jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Łęczycy IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), stanowiącej drogę

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu / pozew k.2-4/.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2017 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy zwolnił powoda od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w całości i ustanowił dla H. W. pełnomocnika z urzędu / postanowienie k.38/.

Pismem z dnia 16 stycznia 2018 roku, pełnomocnik powoda wniósł o zwolnienie z obowiązku zastępowania strony w procesie / pismo k.45/.

Pismem z dnia 17 stycznia 2018 roku, powód wniósł o cofnięcie wyznaczonego pełnomocnika / pismo k. 46/.

Postanowieniem z dnia 2 marca 2018 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy cofnął powodowi H. W. ustanowionego pełnomocnika z urzędu / postanowienie k.68/.

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2018 roku, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu / adn. 00:02:32/.

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2018 roku, powód poparł powództwo wskazując, że w miejsce danych wskazanego w pozwie J. W. wnosi o wpisanie H. W. Powód podtrzymał oświadczenie, że nie chce aby w sprawie reprezentował go pełnomocnik z urzędu / adn. 00:01:09/.

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 21 czerwca 1919 roku, przed Notariuszem S. K. prowadzącym kancelarię Notarialną w U. stawili się: A. W., syn S. i jego żona (...) W., R. M. (1) i jego żona H. M. i K. J. w niniejszym akcie notarialnym A. W., syn S. i jego żona (...) W. oświadczyli, że należące do nich nieruchomości z K. Ś. litera B, składające się z działki gruntu nr.(...), przestrzeni 10 morgów i całej działki gruntu nr.(...), przestrzeni 6 1/2 morgów stanowiące jedną połączoną osadę ogólnej przestrzeni 16 i 1/2 morgów sprzedali na własność R. M. (1) i jego żona H. M. /kserokopia wyciągu nr.609 k.10/.

R. M. (1) był dziadkiem powoda. Opisaną powyżej nieruchomość R. M. (1) podzielił pomiędzy trzy córki / bezsporne, oświadczenie powoda na rozprawie/.

Wojewoda (...) decyzją z dnia 31 października 2006 roku, nr (...) (...) stwierdził nabycie z dniem 1 stycznia 1999 r. z mocy prawa przez Gminę Ś. nieruchomości położonej w gm. Ś., zajętej pod drogę publiczną- drogę gminną nr (...) K. Ś. wieś (obecnie (...) Ś.), oznaczonej w ewidencji gruntów jako: działka nr (...) o pow. 5 600 m , w obrębie (...) Ś. i działka nr (...) o pow. 2 100 m , w obrębie (...) Ś. / decyzja k. 10/.

Pozwana Gmina Ś. na mocy przedmiotowej decyzji został ujawniony jako właściciel działki nr (...) o pow. 5 600 m , w obrębie (...) Ś. i działka nr (...) o pow. 2 100 m, w obrębie (...) Ś. / akta KW (...)/.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 25 maja 2017 roku, wydanym w sprawie I Ns 149/16, Sąd Rejonowy w Łęczycy oddalił wniosek powoda H. W. o zasiedzenie nieruchomości o powierzchni 0,0600 ha, położonej w miejscowości Ś., gmina Ś., obejmującą część działki o nr (...) - część drogi gminnej nr (...) Ś. (począwszy od styku granic działek o nr (...) idąc wzdłuż działki wnioskodawcy o nr (...) do granicy tej działki z działką (...)), dla której nieruchomości Sąd Rejonowy w Łęczycy V Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgę wieczystą nr (...) / bezsporne/.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o złożone dokumenty, których treść i autentyczność nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył:

Żądania nie są zasadne.

P. nie udowodnił w sposób dostateczny legitymacji czynnej do wystąpienia z żadaniami sformowanymi jak w pozwie.

P. swoje roszczenia wywodzi z treści wyciągu z aktu notarialnego z dnia 21 czerwca 1919 roku załączonego do pozwu. Z powyższego dokumentu wynika, że się: A. W., syn S. i jego żona M. W., R. M. (1) i jego żona H. M. i K. J. w niniejszym akcie notarialnym A. W., syn S. i jego żona M. W. oświadczyli, że należące do nich nieruchomości z K. Ś. litera B, składające się z działki gruntu nr.(...), przestrzeni 10 morgów i całej działki gruntu nr.(...), przestrzeni 6 1/2 morgów stanowiące jedną połączoną osadę ogólnej przestrzeni 16 i 1/2 morgów sprzedali na własność R. M. (1) i jego żona H. M..

Jak wynika z oświadczenia powoda R. M. (1) był jego dziadkiem, a opisaną w akcie notarialnym nieruchomość R. M. (1) podzielił pomiędzy trzy córki.

Wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. powód nie tylko nie udowodnił, lecz nawet nie uprawdopodobnił, że nabył w drodze spadkobrania po R. M. (1), lub jego zstępnych nieruchomość położoną w miejscowości Ś., gmina Ś., o powierzchni 600 m² oznaczonej jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Łęczycy IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

Tym samym powód nie wykazał legitymacji czynnej do wystąpienia ze swymi żądaniami. Podkreślić należy, że o nabyciu spadku, a zwłaszcza o dziedziczeniu gospodarstwa rolnego może rozstrzygnąć wyłącznie sąd spadku w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku, kompetencji takiej nie ma sąd rozpoznający powództwo na podstawie art. 10 u.k.w.h. czy też powództwo windykacyjne / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2012 r. IV CSK 379/11/.

Tej też przyczyny Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków i powoda zgłoszone w pozwie i na dalszym etapie postępowania. Na wstępie podnieść należy, iż zgodnie z art. 299 k.p.c., przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Takie okoliczności w niniejszej sprawie nie wystąpiły. Nadto przy tak sformułowanym roszczeniu strony powodowej przesłuchanie powoda i świadków byłoby zbędne i stałoby w sprzeczności z treścią art. 6 k.p.c. Jedną z ról Sądu jest przeciwdziałanie przedłużaniu procesu stosownie do wyrażonego w art. 6 k.p.c. postulatu szybkości postępowania, a niechybnie takie przedłużenie by nastąpiło przy uwzględnieniu wniosków dowodowych strony powodowej w sytuacji, gdy tak sformowane powództwo winno zostać oddalone, albowiem zeznania powoda i świadków nie mogły prowadzić do uwzględnienia powództwa.

Niezależnie od powyższej przyczyny Sąd oddalił powództwo z tej też, że powód nie udowodnił, mimo ciężącego na nim takiego obowiązku, a to z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., że treść księgi wieczystej o numerze (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Łęczycy jest niezgodna z rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości objętej tą księgą wieczystą. Podstawą faktyczną żądania powoda było twierdzenie, że nieruchomość objęta księgą wieczystą o numerze (...) jest tą samą co nieruchomość opisana w wyciągu z aktu notarialnego nr. 609 z dnia 21 czerwca 1919 roku. Przedstawiony przez powoda dokument nie uzasadnia sam w sobie twierdzeń przedstawionych w pozwie. Nie sposób przesądzić jedynie w oparciu o przedstawiony akt notarialny czy nieruchomość nimi objęta jest w jakiejś części tą samą nieruchomością dla której prowadzona jest KW (...). Przedmiotowa konstatacja jest tym bardziej aktualną, że z urzędu, prowadząc sprawę sprawy I Ns 149/16 Sąd Rejonowy w tym składzie powziął wiedzę, że począwszy od 1960 roku w operacie założenia ewidencji gruntów wsi Ś. został wpisany jako władający Prezydium Powiatowej Rady Narodowej - Wydział Komunikacji na działki numer(...) - pow. 0,5600 ha i 202 - pow. 0,2100 ha. Brak jest natomiast jakichkolwiek informacji, aby działka nr. (...) była własnością R. M. bądź jego zstępnych, tym bardziej H. W..

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i obciążył nimi powoda jako przegrywającego sprawę, jak w punkcie drugim sentencji wyroku. Na sumę orzeczonych kosztów składają się: stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego.

Na marginesie podkreślić należy, że w sprawie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c.

Po pierwsze osoba oczekująca zwolnienia z obowiązku poniesienia kosztów powinna wykazać okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. Sama okoliczność, że powód, ze względu na swoją trudną sytuację życiową i majątkową, korzystał ze zwolnienia od kosztów sądowych nie jest wystarczająca do przyjęcia, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c.

Po drugie stan majątkowy strony nie stanowi decydującej przesłanki zwolnienia jej od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2012 r., I CZ 34/12, niepubl.), a sam fakt zwolnienia strony od kosztów sądowych nie może prowadzić do automatycznego uznania, iż zachodzi "wypadek

szczególnie uzasadniony" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2012 r., I CZ 34/12. Inne podstawy do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c. nie wystąpiły. Sprawa nie miała charakteru precedensowego. Nie można także przypisać pozwanej zachowania sprzecznego z zasadami współżycia społecznego, które uzasadniłoby zastosowanie względem powoda dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c..